

عنوان مقاله:

نقش حیاط در خانه های دوره ی صفویه در شهر اصفهان

محل انتشار:

کنفرانس ملی مهندسی معماری، عمران و توسعه کالبدی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهدی زندیه - عضو هیئت علمی گروه معماری دانشکده معماری و شهر سازی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

فهیمه میرزایی - کارشناس ارشد رشته معماری دانشکده معماری و شهر سازی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

سمیرا پروردی نژاد - دانشجوی دکتری معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

پیشینه تاریخی خانه ایرانی در سال های بسیار طولانی گواه بر این ادعاست که هر خانه بطور معمول از دوبرخش - یکی فضای ساخته شده و محصور، و دیگری فضای باز - تشکیل شده است و حیاط به عنوان یکی از فضاهای باز خانه نقش کلیدی در خانه های سنتی فلات ایران داشته است. تلاش بر آن است تا با بازدید از امکانات موجود میدانی و آوردن نمونه های موردی از گونه های مختلف مسکن در یک دوره خاص زمانی، ظرفیت کارکردی حیاط به عنوان یک فضای باز در خانه های سنتی از سه جنبه اجتماعی، کالبدی و زیست محیطی مورد بررسی قرار گرفته و سپس مطالب به دست آمده تحلیل و بررسی شود تا به جمع بندی نهایی که همانا از حیاط به عنوان یک عنصر اصلی در راستای هرچه پایدار ساختن خانه است، یاد کرد. در مجموعی توان بیان کرد که با توجه به اقلیم ها، مسائل اجتماعی و فرهنگی گوناگون موجود در ایران پهناور، حیاطی تواند نقش های گوناگون را متناسب با هر یک برعهده بگیرد. رویکرد مقاله تلفیقی از مطالعات مورد پژوهی و کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی ایران، کارکردهای حیاط پایدار، خانه های دوره صفویه اصفهان، گونه شناسی، سازمان فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/372871>

